

Dosarul nr. 3-372/22
2-22129354-02-3-05092022-1

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2022

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători
Grefier

Anatolie Minciuna
Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc
Alin Andrieș

examinând în ședință publică cauza în contencios administrativ la acțiunea înaintate de către Sușițaia Mirandolina împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ,

c o n s t a t ă :

La 02 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Sușițaia Mirandolina a depus acțiune, ce a fost completată la 31 octombrie 2022, împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, privind anularea hotărârii nr. 1-159/22 din 05.08.2022 cu privire la respingerea sesizării cu privire la pretensele acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar Dumitru Robu, obligarea emiterii unui act administrativ cu privire la dispunerea examinării sesizării în conformitate cu art.274 din CPP și prin prisma Legii cu privire la procuratură aferent comiterii abaterilor disciplinare.

Întru susținerea acțiunii înaintate, a relatat că, la data de 22.02.2022 a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor aferent acțiunilor ilegale față de reclamantă în calitate de procuror în Procuratura Anticorupție admise de către Dumitru Robu, Procuror General interimar, Ion Munteanu în funcție sa de adjunct - interimar al Procurorului șef al Procuraturii Anticorupție, Mariana Cherpec în funcție de purtător de cuvânt al Procuraturii Generale și Nicolae Tricolici în funcție de inspector în cadrul Inspecției Procurorilor.

La caz, a invocat un șir de abuzuri și imixtiuni în actul de justiție și activitatea profesională comise de numiți, începând cu data de 13.10.2021, față de reclamantă, doar din simplu motiv că anterior a instrumentat cauze penale de rezonanță care au făcut obiect de dispute în rețelele mass- media (*de exemplu: cazul scoaterii de sub urmărire penală a 15 judecători în dosarul penal denumit generic "Laundromat", susținerea acuzării de stat în cauzele penale de acuzare a cet. Veaceslav Platon, susținerea acuzării de stat în cauza penală de acuzare a cet.Constantin Țuțu, susținerea acuzării de stat în cauza penală generic denumită "Vama " etc.*).

Totodată, a reclamat derogări de la legislația în vigoare aferent managementului defectuos efectuat de superiorii ei, acțiuni soldate cu inițierea unor proceduri disciplinare,

proces penale, chiar cauze penale, denigrarea imaginii profesionale și înjosirea prin delegări neîntemeiate (având în delegare de la alte procuraturi 12 procurori) toate în consecutivitate cu refuzul de a demisiona din funcția deținută, fapte despre care au fost anexate la sesizare acte ce probează cele enunțate.

În pofida celor enunțate și probelor anexate, fără ai fi permis cel puțin de a explica motivele depunerii sesizării, membrul CSP Dorel Musteață, i-a interzis de a continua expunerile și a reclamat faptul că, Consiliul deja a înțeles și este clar că aveți o relație cu Dumitru Robu și de asta ați depus sesizarea..., or, audio înregistrarea ședinței se anexează la prezenta acțiune. În pofida tentativelor de a explica că nu există în natură careva "relație" între reclamată și Robu Dumitru, cu excepția celor de muncă, CSP s-a retras în deliberare, constatând că sesizarea este una nefondată și este o reacție la faptul că "ceva nu a mers în relația ei cu D.Robu..".

În sesizarea cu nr. 654 din 22.02.2022 a solicitat, dispunerea examinării în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală a acțiunilor Dumitru Robu, efectuate în raport cu reclamanta în poziția sa Procuror General interimar, începând cu data de 13.10.2021 (conform conținutului sesizării), cu desemnarea unui procuror cu atribuțiile de rigoare. Dispunerea către Inspekția Procurorilor de a iniția procedură disciplinară în privința lui Dumitru Robu în funcția sa de Procuror General interimar, Ion Munteanu în funcție sa de adjunct - interimar al Procurorului șef al Procuraturii Anticorupție, Mariana Cherpec în funcție de purtător de cuvânt al Procuraturii Generale și Nicolae Tricolici în funcție de inspector în cadrul Inspekției Procurorilor, pentru acțiuni care constituie abatere disciplinară manifestate prin denigrarea imaginii profesionale în rețelele mass-media (disperarea de comunicate oficiale, denaturate despre activitatea profesională, inclusiv despre faptul că a demisionat din organele procuraturi); inițierea delegărilor ilegale (în 4 luni două delegări iar ultima imediat după depunerea sesizării), retragerea ilegală a materialelor și dosarelor din procedură în lipsa unei dispoziții sau act legal în acest sens (toate sub paravanul delegării pe un termen de o lună, în lipsa unui temei juridic, or la caz toate acțiunile și ședințele judiciare au fost amânate la indicația ex procurorului șef - interimar al procuraturii Anticorupție Elena Cazacov), inițierea de proceduri disciplinare în baza unor comunicate de presă (și doar în cazul reclamantei, or în aceeași situație se află și se aflau majoritatea procurorilor din cadrul procuraturilor specializate, însă "temeiuri" au fost doar în cazul ei) etc.

La caz, a solicitat CSP-ului prin sesizarea formulată, de a interveni în vederea restabilirii în drepturi a subsemnatului și asigurarea independenței procesuale și funcționale a subsemnatului în calitate de procuror, iar ca rezultat de a constata imixtiunea în actul de justiție din motivul dezacordului cu deciziile adoptate în atare funcție.

Art. 34 alin (1) a Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură indică că inviolabilitatea procurorului asigură garanții de protecție împotriva oricăror intervenții și imixtiuni în activitatea acestuia.

La caz, au fost reclamate acțiuni de hârțuire la locul de muncă manifestate prin acțiuni de discreditare și denigrare profesională a salariatului și anume: comunicarea oficială a informațiilor care nu corespund realității, din numele instituției

angajatoare (Procuratura Generală), și anume despre: existența unor grave abateri disciplinare în activitatea, fapt pentru care a fost delegată la Procuratura Generală - în lipsa unor atare decizii ale Colegiului de Disciplină și Etică sau măcar în lipsa unor proceduri disciplinare pendinte; pretinsa implicarea în dosarele de acuzare a lui Veaceslav Platon (reclamanta fiind numită "omul lui Platon") situație în care a susținut acuzarea de stat în 3 cauze penale de învinuire a ultimului - toate preluate la etapa preliminară a procesului judiciar și nici o acțiune nefiind reclamată ca ilegală sau cel puțin contestată, ba din potrivă a fost unicul procuror datorită căruia au fost epuizate toate cereri și demersurile apărării, au fost examinate, cu câștig de caz toate acțiunile civile formulate de apărare, precum și s-a trecut la etapa cercetării judiciare în lipsa inculpaților față de care a obținut mandate de arest și anunțare în căutare; a fost catalogată ca "procurorul din gașca găgăuzului" - adică fiind din anturajul celor "apropiați Alexandr Stoianoglo" pentru care fapt a meritat de a fi înlăturată de la executarea atribuțiilor deserviciu, or paradoxal nu este unica de așa categorie.

A fost insultată și înjosită personal de către Dumitru Robu în biroul său de serviciu, ba mai mult și-a permis agresiune fizică față de reclamantă prin a striga, a arunca cu dosare în direcția ei și a-o brusca spre ieșirea din birou, toate aceste acțiuni fiind ulterior transferate asupra șefului Direcției cooperare internațională Alexandru Cladco, care a fost la fel persecutat sub pretextul așa numitei "protejări ale reclamantei".

Consideră că s-a admis încălcarea prevederilor art.33 și art.34 al Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, care statuează că, ..în luarea deciziilor, procurorul este independent în condițiile legii; inviolabilitatea procurorului asigură garanții de protecție împotriva oricăror intervenții și imixțiuni în activitatea acestuia...

În cazul reclamantei, nici o decizie care formează obiectul procedurilor disciplinare și cauzelor penale nu a fost anulată sau reclamată, or toate "sesizările" depuse au fost formulate de actualul șef al Secției judiciare - procurorul Sergiu Bursacovschi și inspectorul Nicolae Tricolici. Toate fiind depuse cu bună-știință în lipsa unor temeieri legale și în afara oricăror termene de contestare.

La caz, la 05.08.2022 după examinarea sesizării, prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-159/2022 din 05.08.2022, s-a dispus a respinge sesizarea procurorului Mirandolina Sușițaia cu privire la pretinsele acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar Dumitru Robu. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliul Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul Hotărâri. Hotărârea Consiliul Superior al Procurorilor poate fi contestată în temeiul art.191 din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea acesteia.

Prin scrisoarea nr.05-06d/22-2283 din 09.08.2022 i s-a remis dispozitivul hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-159/2022 din 05.08.2022.

Cu referire la prezentul caz, menționează reclamanta că, hotărârea nr. 1-159/22 din 05.08.2022, nu a fost motivată și publicată de pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, în termenul stabilit de lege (10 zile lucrătoare de la data emiterii). Până la moment depunerii acțiunii a recepționat doar dispozitivul, iar partea motivată nu i-a fost

înmânată solicitantului și nici publicată corespunzător, pe sit-ul csp.md până în prezent.

Inexistența unei decizii motivate la caz, a făcut imposibilă prezentarea unor raționamente temeinice aferent contestării de drept și în deplină măsură a Hotărârii CSP cu nr. 1-159/22 din 05.08.2022, or astfel fiind îngădit ”dreptul la un recurs efectiv în condițiile legii”, situație în care se deduce întemeiat că unicul motiv de respingere a sesizării este invocarea de către membrii CSP a existenței unei relații de careva gen între reclamantă și Dumitru Robu, care de facto în nici un caz sau careva măsură nu poate constitui temei de respingere a unei sesizări.

Pentru aplicabilitatea art.6 din Convenția Europeană nu prezintă nici o importanță caracterul legii aplicabile contestației respective în dreptul intern (civil, comercial, administrativ) sau natura autorității competente să soluționeze contestația (jurisdicție civilă, administrativă sau organ administrativ ori altele), ceea ce contează fiind caracterul „privat” al dreptului în cauză, pe care CEDO nu îl definește abstract, deși subliniază caracterul său personal sau patrimonial.

Totodată, dreptul la un „recurs efectiv”, în sensul acestui articol, urmează a fi privit nu ca o cale de atac instituită prin lege, ci ca un remediu real instituit la nivel național, conform căruia o persoană considerată victimă a unei violări ale drepturilor sale prevăzute de Convenție poate ataca în fața instanțelor judecătorești pretinsa violare. Posibilitatea atacării pretinselor violări trebuie să aparțină nemijlocit pretinsei victime și să nu depindă de discreția anumitor funcționari sau a altcuiva.

La 28.10.2022, recepționând procesul-verbal al ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 05.08.2022, a stabilit că, CSP pînă la adoptarea hotărârii a conchis că sesizarea este declarativă, invocînd în hotărîrea motivată că nu s-au stabilit temeuri de atragere la răspundere disciplinară.

Fiind notificat pârâtul Consiliul Superior al Procurorilor, despre acțiunea depusă, prin referința depusă la 18 octombrie 2022, a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată a acțiunii cu menținerea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-159/22 din 05.08.2022.

Consideră că, pretențiile privind obligarea Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la emiterea actului administrativ favorabil și inițierea procedurii disciplinare în privința Procurorului General interimar Dumitru Robu sunt eronate și nu pot fi reținute, or art.225 alin.(1) a Codului administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Analizând circumstanțele privind raporturile juridice în litigiu, Consiliul Superior al Procurorilor califică ca fiind neîntemeiate obiecțiile reclamantului Mirandolina Șușițaia formulate în acțiune, *infra* raționamentele ce susțin poziția exprimată.

Raportat la solicitarea procurorului Mirandolina Sușițaia privind dispunerea inițierii procedurii disciplinare în privința procurorilor Mariana Cherpec, Ion Munteanu și inspectorul din cadrul Inspecției Procurorilor, Nicolae Tricolici, Consiliul Superior al Procurorilor a informat că pretențiile procurorului Mirandolina Sușițaia în această parte au fost examinate de Inspecția Procurorilor și Colegiul de disciplină și etică, fiind adoptate soluții pe caz. Iar privind dispunerea inițierii procedurii disciplinare în privința Procurorului General interimar Dumitru Robu, Consiliul a reținut că, în acțiunile Procurorului General interimar Dumitru Robu, nu au fost stabilite careva bănuieli și temeieri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii a abaterilor disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la procuratură.

Consiliul Superior al Procurorilor a reiterat că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția - aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Pentru ca soluția să îndeplinească exigențele de motivare corespunzătoare, Consiliul Superior al Procurorilor a supus unei analize minuțioase aspectele criticate în adresare de autorul sesizării și a raportat la situația de fapt la normele de drept incidente cazului, potrivit cărora pot atrage răspunderea disciplinară numai acele erori ale normelor de procedură care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Or, doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, însă, în cazul examinat nu își găsește confirmare obiectivă.

Astfel, din explicațiile reclamantului Mirandolina Sușițaia, nu se constată întrunirea tuturor condițiilor angajării răspunderii disciplinare în acțiunile acestuia, inclusiv forma vinovăției cerute de lege. Or, la caz afirmațiile reclamantului Mirandolina Sușițaia precum că ar fi fost supusă la serviciu cărorva presiuni sau hărțuiri, nu și-au găsit confirmare, cu atât mai mult nu s-a stabilit ca Procurorul General interimar să fi acționat cu vinovăție în acest sens.

Totodată, verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc fapta imputată procurorului și consecințele acestora, circumstanțele în care au fost comise, precum și orice alte informații concludente din care să se poate deduce existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare. Or, legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, stabilesc unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare, cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constatând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Conform art.52¹ alin.(1), (3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură,

Procurorul General poate fi tras la răspundere disciplinară în condițiile prezentei legi, cu particularitățile specificate în prezentul articol. Dispozițiile art. 36, 37, 38 și 38¹ se aplică în mod corespunzător. Procedura disciplinară poate fi inițiată de cel puțin 3 membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, de Președintele Republicii ca urmare a petițiilor/sesizărilor sau, după caz, din oficiu ori, în cazul prevăzut la art. 31¹ alin. (9), de către comisia de evaluare a performanțelor Procurorului General, dacă există bănuieli rezonabile privind săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38. Dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor a constatat că în acțiunile Procurorului General interimar Dumitru Robu, nu au fost stabilite careva bănuieli și temeieri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii a abaterilor disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la procuratură. Or, art.8 alin.(3) lit.a) al Legii cu privire la Procuratură, statuează că Procuratura Generală are următoarele atribuții: conduce, controlează, organizează și coordonează activitatea procuraturilor specializate și a celor teritoriale.

Conform art.11 alin.(1) lit.f) al Legii nr.3/2016, Procurorul General are următoarele atribuții: emite, în scris, ordine și dispoziții, aprobă regulamente și recomandări metodologice, iar art.12 alin.(2) al Legii nr.3/2016, indică că, ordinele, dispozițiile și indicațiile privind organizarea și coordonarea activității Procuraturii, precum și instrucțiunile metodologice și de reglementare ale procurorilor menționați la alin.(1) sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

Din coroborarea textelor legale nominalizate rezultă cu certitudine competența Procurorului General de a acționa în vederea asigurării ordinii juridice privind realizarea raporturilor de muncă ale angajaților Procuraturii.

Consiliul, a reiterat că în cazul prezentat, materialul probator administrat, denotă cu certitudine că nu sunt întrunite toate elementele unei abateri disciplinare menționate supra, și anume că acțiunile Procurorului General interimar Dumitru Robu, constitui o abatere disciplinară, contrară prevederilor art.38 din Legea cu privire la Procuratură și pct.6.1.1., 6.1.2., 6.1.4. și 6.1.6. ale Codului de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor.

Prin urmare, studiind materialele verificării sesizării despre abaterea disciplinară, totodată având în vedere și solicitarea procurorului Mirandolina Sușițaia privind desemnarea unui procuror care să examineze potrivit art.274 din Codul de procedură penală acțiunile Procurorului General interimar Dumitru Robu, Consiliul a stabilit că argumentele procurorului Mirandolina Sușițaia, aduse în sprijinul poziției sale sunt doar declarative și nu sunt probate prin materialele administrate în sesizare și în ședința Consiliului, ori, cele invocate cu privire la acțiunile Procurorului General interimar Dumitru Robu, reprezintă prin sine o poziție de apărare aleasă de către procurorul Mirandolina Sușițaia.

Conform prevederilor art.125¹ alin.(3) din Constituție se menționează expres competența Consiliului Superior al Procurorilor - asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.

Astfel, în acțiunile Procurorului General interimar Dumitru Robu, nu au fost

stabilite careva bănuieli și temeieri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii a abaterilor disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la procuratură, respectiv argumentele din acțiune poartă un caracter exclusiv declarativ, ce constituie expresia abordării subiective eronate a legii și nu au suport legal, deoarece toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Consiliul Superior al Procurorilor a examinat cauza adresarea procurorului Mirandolina Sușițaia sub toate aspectele, a verificat și a apreciat multiaspectual probele prezentate de către părți, iar alegațiile reclamantului în susținerea poziției sale sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, declarative, fără a aduce un suport probatoriu în acest sens.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania din 11 septembrie 2007).

Interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, £38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, £57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

În ședința de judecată reclamanta a susținut acțiunea, solicitând admiterea pe motivele menționate mai sus.

Reprezentantul pârītului Consiliului Superior al Procurorilor Găinaru Iulian a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate, susținând motivele menționate în referință.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră că, pretinsa acțiune urmează a fi declarată inadmisibilă, din următoarele motive.

Conform art.191 alin. (3) Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărīturilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Art.3 Cod administrativ, prevede că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 189 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.207 al.(1) al. (2) lit. e) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Relaționând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, instanța de judecată conchide că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

Astfel, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, inclusiv și caracter normativ.

În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 Cod administrativ.

Astfel, prevederile art. 17 Cod administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică.

Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 Cod administrativ.

În această ordine de idei, completul specializat reține că, la 22 februarie 2022, Inspekția procurorilor a fost sesizată de către Sușițaia Mirandolina, cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către Procurorul General interimar, Dumitru Robu, procurorii Maria Cherpec, Ion Munteanu și Inspectorul din cadrul Inspekției procurorilor, Nicolae Tricolici.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 05 august 2022, s-a respins sesizarea procurorului Sușițaia Mirandolina cu privire la pretinsele acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar, Dumitru Robu.

Prin urmare, nefiind de acord cu cele întreprinse, la 02 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Sușițaia Mirandolina a depus acțiune, ce a fost completată la 31 octombrie 2022, împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, privind anularea hotărârii nr. 1-159/22 din 05.08.2022 cu privire la respingerea sesizării cu privire la pretinsele acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar Dumitru Robu, obligarea emiterii unui act administrativ cu privire la dispunerea examinării sesizării în conformitate cu art.274 din CPP și prin prisma Legii cu privire la procuratură aferent comiterii abaterilor disciplinare.

Astfel, raportând normele de drept sus-îndicate circumstanțelor cauzei, completul specializat reieșind din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), art. 17 și art. 189 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, atestă că, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, inclusiv și cea cu caracter normativ, implică existența obligatorie a două condiții, și anume existența vătămării unui drept recunoscut de lege a reclamantului și vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

În sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acțiunea înaintată în judecată, inclusiv și cea cu caracter normativ, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 39 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente simplele bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)).

Raportând la caz cadrul legal pre-citat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, constată că, Sușițaia Mirandolina, în acțiunea de contencios administrativ, nu a indicat expres vreun drept personal vătămat prin actul administrativ contestat, or, prin adoptarea actului de către Consiliul Superior al Procurorilor, nu i-a fost încălcat careva drepturi sau libertăți personale. Or, după cum rezultă din art.17 Cod administrativ, actele administrative urmează a fi contestate de persoanele interesate cărora nemijlocit le sunt încălcate careva drepturi și libertăți prevăzute prin lege.

În această ordine de idei, completul judiciar relevă că, normele legale citate interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate întrunirea condițiilor nominalizate.

În contextul celor supra-menționate, instanța de judecată reține că, prevederile legale precitate interzic *apriori* și *inter alia* înaintarea acțiunilor în contencios administrativ *populare*, adică *actio popularis*. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în control normativ, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

Prin urmare, în condițiile în care acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Sușițaia Mirandolina, nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanța de judecată nu va purcede la examinarea și soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ la acțiunea acestuia, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acțiunii în contenciosul administrativ.

În contextul celor supra-elucidate, completul specializat, concluzionează că, acțiunea înaintată de Sușițaia Mirandolina împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-159/2022 din 05 august 2022 „Cu privire la examinarea adresării procurorului Sușițaia Mirandolina, cu privire la preținse acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar, Dumitru Robu,, , obligarea Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la dispunerea examinării sesizării cu nr.654 din 22.02.2022 în conformitate cu prevederile art.274 CPP și prin prisma Legii cu privire la Procuratură aferent comiterii abaterii disciplinare de către Dumitru Robu în funcția de Procuror General interimar, nu răspunde exigențelor de admisibilitate, motiv din care urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ.

În acest context, instanța ține să menționeze că declararea inadmisibilă a acțiunii exclude examinarea fondului cauzei de contencios administrativ atât din perspectiva circumstanțelor de fapt, cât și motivelor de drept.

În conformitate cu prevederile art.207 alin.(1) și alin. (2) lit. e), art.230 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

d i s p u n e :

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Sușițaia Mirandolina împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-159/2022 din 05 august 2022 „Cu privire la examinarea adresării procurorului Sușițaia Mirandolina, cu privire la preținse acțiuni ilegale ale Procurorului General interimar, Dumitru Robu,, obligarea Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la dispunerea examinării sesizării cu nr.654 din 22.02.2022 în conformitate cu prevederile art.274 CPP și prin prisma Legii cu privire la Procuratură aferent comiterii abaterii disciplinare de către Dumitru Robu în funcția de Procuror General interimar.

Se explică lui Sușițaia Mirandolina, că declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zi de la notificarea ei, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecător

Veronica Negru

Judecător

Ecaterina Palanciuc